

svarsministeriet er der forskellige Virksomheder, Tøjhuset, Laboratorieafdelingen. Der gaar Arbejdere ude med 39 Øre i Timen, og om Vinteren har de endda en begrænset Arbejdstid af 7—7½ Time. Disse Arbejdere vil, naar der er gaaet en Maaned, i November faa udbetalt 16 Kr. og nogle Øre hver Uge. Ja, saa faar de ganske vist en Dyrtidshjælp af et Par Kroner eller tre om Ugen. Men disse Mennesker, som med Dyrtidshjælp kan faa 20—21 Kr. om Ugen, altsaa ikke Halvparten af, hvad Lærerne begynder med, hvis Fortaler dog talte om Hustruernes Bekymringer for, hvordan de skulde skaffe Maden, har det fælles med Lærerne, at de har en Mave, der skal mættes, og en Krop, der skal klædes, de skal skaffe Husleje, de skal have Tag over Hovedet. Og saa siger jeg, at naar man bekymres for en Begyndelseslønnings af 2,100 Kr., og en Slutningsløn af 3,400 Kr., maa vi huske paa, at den danske Stat i Dag lønner sine Arbejdere, som jeg her har nævnt. Og jeg kan gaa videre, til Statsbanerne. Ved Statsbanerne gaar der Arbejdere ude paa Linien, som er saaledes stillede, at naar det regner og er daarligt Vejr, sendes de hjem. Da de tillige kun kan arbejde ved Dagslys, begrænses Arbejdstiden meget om Vinteren. Disse Mennesker har derfor kun 10—11—1,200 Kr. om Aaret at leve af, og de faar oven i Købet ikke Dyrtidshjælpen fuldt ud, fordi man siger, at de maa have den efter en ringere Skala. Og har de ikke arbejdet 200 Dage, faar de overhovedet ikke nogen som helst i Dyrtidshjælp. De har en saa svimlende Indtægt som 44 Øre i Timen.

Siger man saa: Ja, men hvorfor bliver det saa ikke gjort bedre? skal jeg dertil sige til det nuværende Ministeriums Ros, at det har været mange Gange værre tidligere. Da Forsvarsministeren blev opmærksom paa, hvordan det saa ud i disse Værksteder, hvor man gav 16 Kr. om Ugen i Vintermaanederne, tog han udenfor Loven administrativt en Beslutning: Disse Folk skal have 3 Kr. mere om Ugen; mere kan jeg ikke give, men det skal de have. Saa fik de altsaa med Dyrtidshjælpen 21 Kr. De vil erindre, hvilke Kampe Socialdemokraterne hernede har ført gennem en lang Aarrække for, at Statsbanerne, hvis Lønningsforhold jeg nævnedefør, skulde betale den samme Dagløn som private Arbejdsgivere, dog mindst 35 Øre i Timen. Dette Forslag har ligget her i Folketinget Gang efter Gang, Aar efter Aar er det blevet stemt ned af Folketingets Flertal,

Statsbanerne skulde ikke betale det samme som de private Arbejdsgivere. Den nuværende Trafikminister har gennemført dette Forslag. Nu betaler Statsbanerne det samme som de private Arbejdsgivere, og det er blevet oplyst for Finansudvalget, at dette koster Statsbanerne 600,000 Kr. aarlig. De Herrer vil heraf forstaa, hvordan det saa ud før den Tid. Men endnu gaar der ude paa Linien Folk med en Løn af 11—12—1300 Kr., til Trods for, at de har faaet Part i de 600,000 Kr. Og jeg vil sige til de Herrer: gaa ud og tal med Statsarbejderne i Botanisk Have, Søndermarken og Frederiksberg Have. Det er overhovedet uforstaaeligt, at de Mennesker kan klare sig med disse Lønninger paa 11—1300 Kr. For Arbejderne i de private Erhverv gælder ganske det samme, de har Lønninger svarende dertil. Staten er ikke den bedste Arbejdsgiver, men den er heller ikke den daarligste, der er private, der lønner daarligere. Jeg nævnede før, hvor gode Kaar Landbruget har. Der er en stor Landbruger, vist den største i Danmark, som har Skovarbejdere, der faar 31 Øre i Timen; deraf er de 5 Øre Dyrtidstillæg. Det er tilkendegivet, at naar Dyrtiden holder op, saa kan vi ikke have dette Flottenhejmeri, saa kan Arbejderne ikke faa disse 31 Øre, de skal ned paa 26 Øre i Timen. Disse Mennesker har ogsaa en begrænset Arbejdstid. De har 8—900 om Aaret til at ernære Familien med. Nu siger man: Ude paa Landet bruger man ikke saa meget, det er billigere at leve derude end inde i Byerne. Vi har i Dag i Finansudvalget faaet en indtrængende Henstilling fra Landmænd, store Landmænd, der fortæller os: Det er umuligt at have en Soldat i Forplejning for 1 Kr. 02 Øre om Dagen, vi kan ikke klare os, det koster langt mere end 1 Kr. 02 Øre om Dagen at føde en saadan Soldat. Men en Skovarbejder, der bor paa samme Egn, skal klare sig og sin Familie med 18—19 Kr. om Ugen! Jeg siger, disse to Ting staaar ikke rigtig i Forhold til hinanden, og saaledes kunde jeg nævne en Mængde Eksempler.

Og hvad har det medført? Ja, nu kom den højtærede Minister i Gaar og meddelte os, at Dyrtidsloven skulde forlænges i 2 Maaneder, og Ordføreren for Venstre (N. Neergaard) erklærede, at Venstre var villigt til at yde mere til Dyrtidshjælp i Fremtiden, end der er ydet hidtil. Ja, lad os tænke os, at en af os havde været til Stede ved det Møde, Lærerne i de højere Almenskoler holdt for-